

بررسی شیوع نوکاردیوز ریوی و عوامل مرتبط با آن در مبتلایان به عفونت ریوی شهرستان اراک در سال ۱۳۷۹

دکتر حمید ابطحی^۱، دکتر محمود صفاری^۲، دکتر علی جورابچی^۱، محمد رفیعی^۱

چکیده

سابقه و هدف: نوکاردیوزیس عفونت چرکی تحت حاد مزمنی است که به طور عمده ریه را گرفتار می‌کند ولی ممکن است سایر اندامها نظیر پوست و سیستم عصبی مرکزی را گرفتار کند. این بیماری بیشتر در افرادی که به نحوی سیستم ایمنی آنها سرکوب شده است مشاهده می‌شود، ولی تحقیقات مختلف وجود آن را در افراد طبیعی نیز نشان داده است. با توجه به اهمیت عفونت‌های ریوی در ایران و نقش این باکتری در آن، این مطالعه روی بیماران مبتلا به عفونت ریوی در شهرستان اراک در سال ۱۳۷۹ انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: این تحقیق به صورت توصیفی روی ۶۰۰ بیمار مبتلا به عفونت ریوی انجام شد. در تمامی موارد رنگ‌آمیزی اختصاصی نمونه خلط با ذیل نلسون تغییر یافته و کشت آن در محیط پارافین آگار و تعیین گونه‌ها بر اساس آزمایشات بیوشیمیایی هیدرولیزتیروزین، کازئین و ژلاتین انجام پذیرفت. شیوع نوکاردیوزیس در نمونه‌ها تعیین و میزان واقعی آن با احتمال ۹۵ درصد در جامعه برآورد شد و تأثیر فصل و خصوصیات فردی با بروز بیماری مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: از ۶۰۰ بیمار مراجعه‌کننده به مراکز فوق، ۲۶ مورد (۴/۳۳ درصد) نوکاردیا استروئید جدا شد. ارتباط معنی‌داری بین ابتلا به نوکاردیوز ریوی و سن، جنس و شغل و فصل دیده نشد.

نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه عفونت نوکاردیوز ریوی محدوده خاصی از نظر سنی، جنسی، شغلی و فصلی ندارد و با عنایت به این که علائم بالینی نوکاردیوز ریوی شبیه عفونت‌های سلی و قارچی ریوی است ولی درمان آن کاملاً با عفونت‌های فوق متفاوت است و با توجه به مشکلات تشخیصی آن لازم است متخصصان بالینی در موارد خاص، نوکاردیوز ریوی را در نظر داشته باشند و جهت درمان آن اقدام نمایند.

واژگان کلیدی: نوکاردیوز ریوی، نوکاردیا استروئید، عفونت‌های ریوی

۱- گروه بیوشیمی، دانشگاه علوم پزشکی اراک

۲- گروه میکروب شناسی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان